

Kolínská řepařská drážka

Kolínská řepařská drážka

Polabské řepařské drážky vznikaly na přelomu 19. a 20. století a jejich délka dosáhla více než 130 km.

Jednalo se o drážky vycházející z Kolína, Vlčavy, Křince, Kopidlna, Dymokur a Liběvsi. Po drážkách byla dopravována cukrová řepa do jednotlivých cukrovarů.

Nejstarší drážkou tohoto typu byla právě kolínská řepařská drážka postavená v roce 1894. Vedla z Kolínského cukrovaru, který stál v místě dnešní Elektrárny Kolín a.s., do Františkova (Ovčáry), do Býchor a až do Jestřábí Lhoty. Celková délka trati dosáhla 10,6 km, odbočka do Františkova měřila dalších 0,9 km. Ke svému účelu sloužila drážka téměř 70 let.

V roce 2000 vzniklo občanské sdružení Klub pro obnovu Kolínské řepařské drážky, nyní zapsaný spolek Kolínská řepařská drážka z.s., jehož cílem bylo obnovit část nejstarší řepné malodráhy. S finanční podporou EU, Středočeského kraje, Města Kolína a TPCA a celé řady dalších dárců se podařilo během 10 let znovu postavit 4,5 km úzkorozchodné dráhy, areál nádraží v Kolíně-Sendražicích a koncovou stanici v Býchorech. Velká část trati byla postavena členy Klubu, zároveň se členové podílejí na opravách a rekonstrukcích lokomotiv a vagónů.

Slavnostní otevření prvního obnoveného úseku řepařské drážky se konalo 23. června 2007. V další etapě byla trať prodloužena na Výrovnu, pak následovala stavba trati na Mlýnek a vybudování netradiční naučné stezky kolem trati. V posledních dvou etapách byla dostavěna trasa do stanice Býchory a v roce 2015 byla slavnostně konečná stanice otevřena. V dalším roce tam vznikl dětský park.

Drážka je v provozu od května do října, střídají se vlaky tažené parní nebo diesellovou lokomotivou.

O prázdninových středách (červenec - srpen) jsou vlaky taženy diesellovou lokomotivou.

K článku je připojeno celkem 2 obrázků.

odkaz na článek: